

ikke på tale, det kommer overhovedet ikke på tale, for så er det altså politiet, der skal ud med en dommerkendelse og foretage en strafferetlig handling.

Her går det ud på at prøve på også at komme ud og vejlede – og ikke nok med det, det går også ud på, at man kan rette henvendelse og sige: Vi vil godt ud at have de papirer. Det kan være, at de kan sende dem ind, så man slet ikke har behov for at komme derud. Men det er altså en undersøgelse af, om de regler, der er på revisionslovgivningsområdet, bliver fulgt. Og det kan jo ende med en henstilling, og det kan ende med noget andet. Så inden vi kører de helt store kanoner i stilling, synes jeg lige, at man skal tænke en lille smule over det.

Det kan jeg så forstå der er behov for at få uddybet i udvalget. Og det synes jeg søreme at vi skulle tage at gøre, for jeg mener jo ikke, at revisorer skal stilles anderledes end alle andre.

Hvad med den lille købmand eller slagter? Eller hvad med, når skattevæsenet er ude at kigge og banke på, eller når Finanstilsynet er ude at banke på? De har altså nogle regler, de skal overholde; der er en retssikkerhedsmæssig beskyttelse. Og hvis der er tale om overtrædelser, hvor man mener, at der begås noget kriminelt, er det politiet og en dommerkendelse, det drejer sig om. Men det her er altså en undersøgelse på området, og det kan jeg høre at nogle af ordførerne gerne vil have set noget mere på. Det er fint nok, og det gør vi så, for jeg mener, at det her lovforslag er en implementering af et direktiv, og der er en bred kreds af mennesker bag ved. Og så er der så lidt uoverensstemmelser om, hvor meget efteruddannelse vi skal give. Og så er der en uoverensstemmelse om, hvorvidt man nu skal til at kræve – hvad hedder det nu? – en dommerkendelse. Og der må jeg jo sige, at om vi tager et ismejeri, eller om vi tager et pizzeria, så har man mulighed for at komme i dag og kontrollere, om der er folk, der arbejder sort. Skulle vi så behandle folk, der sidder bag et skrivebord anderledes? Det kan vi da tage en diskussion om i udvalget.

Så vil jeg også sige, at der indføres bestemmelser, der skal sikre et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med udførelsen af deres tilsyn med revisorerne og revisionsvirksomhederne, herunder udveksling af relevante oplysninger og dokumenter. Og herunder kan styrelsen jo endvidere iværksætte en undersøgelse på grundlag af henvendelse fra en kompetent udenlandsk myndighed.

Så kan jeg sige til hr. Frank Aaen, at der sker en liberalisering af ejer- og ledelseskravene i revisionsvirksomhederne, og der skabes lovhjælp til at fastsætte, at nærmere regler om lovpligtig revision i EU skal udføres i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Så jeg vil sige, at jeg faktisk mener, at der ligger et kæmpe forarbejde til det forslag til revisorlov, der ligger på bordet. Jeg kan forstå, at der er to elementer, som udvalget gerne vil kigge nærmere på under udvalgsbehandlingen. Det synes jeg vi skulle tage at gøre. Her er der altså tale om, at vi ikke ønsker at skyde spurve med kanoner.

Kl. 10:34

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Vi siger tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Dermed er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 10:34

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er fru Rikke Hvilshøj.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Rikke Hvilshøj (V):

Terrordagsordenen, som globalt er sat af nogle skruppelløse terrorister, har mange konsekvenser, mange udløbere, og det lovforslag, som vi behandler her, er et af dem.

I tilfælde af et terrorangreb med nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive midler er det i dag svært for forsikringselskaberne at